

[Socialministeren]

fremtidige regel medfører nedgang eller bortfald af hjælpen.

Spm. nr. 861

Til *indenrigsministeren* (23/5 80) af:

Ebba Strange (SF):

»Finder ministeren det i overensstemmelse med kommunestyrelsesloven, at fire medlemmer af Hammel kommunalbestyrelse udfører arbejde som sagsbehandlere og kontorpersonale i Hammel socialforvaltning?«

Begrundelse

I forbindelse med en faglig konflikt i Hammel kommunes socialforvaltning har fire medlemmer af kommunens socialudvalg påtaget sig at træde i personalets sted. Det kan undre, at dette kan finde sted i en tid, hvor der tales så meget om kommunalbestyrelsesmedlemmernes store arbejdsbyrde. Men mere interessant er det naturligvis, om en sådan handling kan være i overensstemmelse med kommunestyrelsesloven og med den pågældende kommunes styrelsesvedtægter.

Besvarelse (30/5 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg kender ikke noget til den konkrete sag, hvorfor jeg kun kan udtale mig i almindelighed om spørgsmålet. Der er ikke i lov om kommunernes styrelse noget, der hindrer, at udvalgsmedlemmer, naturligvis med udvalgets indforståelse, deltager i forberedelsen af de sager, som er henlagt til udvalget, og den efterfølgende iværksættelse af udvalgets beslutninger. Dette må, så vidt jeg kan se, også gælde sager, der er omfattet af socialudvalgets selvstændige kompetence.

Spm. nr. 862

Til *socialministeren* (23/5 80) af:

Ebba Strange (SF):

»Finder ministeren det i overensstemmelse med lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender, at fire medlemmer af Hammel kommunes socialudvalg har udført arbejde som sagsbehandlere og kontorpersonale i kommunens sociale forvaltning?«

Begrundelse

I forbindelse med en faglig konflikt i Hammel kommunes socialforvaltning har fire medlemmer af kommunens socialudvalg påtaget sig at træde i personalets sted. I den i spørgsmålet nævnte lov fremgår det af § 9, at der i kommunerne oprettes særlige forvaltninger til at tage sig af de sociale arbejdsopgaver. På denne baggrund må kommunens fremgangsmåde betragtes som helt utraditionel og næppe lovmedholdelig, ligesom der vel må kunne sættes spørgsmålstegn ved lovligheden af de beslutninger, der måtte være truffet, medens kommunalbestyrelsesmedlemmerne varetog arbejdet.

Besvarelse (2/5 80):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Efter den dagældende lov om offentlig forsorg § 4 skulle der i enhver kommune med mere end 3.000 indbyggere være knyttet et kontor – socialkontoret – til administrationen af den offentlige forsorg. I mindre kommuner blev sådanne opgaver løst af det sociale udvalg uden bistand fra ansat personale.

Ved forarbejderne til den nugældende lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender er der med forslaget til § 9 om oprettelse af en særlig forvaltning – social- og sundhedsforvaltningen – lagt vægt på at sikre en bedre koordination mellem de forskellige sociale og sundhedsmæssige foranstaltninger. Der er desuden taget hensyn til det almindelige synspunkt, at de folkevalgte medlemmer af kommunale udvalg, råd m.v. bør aflastes fra den mere rutineprægede daglige administration for derved at give dem mulighed for at afse mere tid til beslutninger, der mere principielt fastlægger retningslinjerne for kommunens virksomhed. Jeg kan henvise til socialreformkommissionens betænkning side 113 og side 103 samt til socialministerens svar på nogle af de spørgsmål (navnlig spørgsmål 9 og 10), der i sin tid blev stillet af folketingets socialudvalg (Folketingstidende 1969–70, tillæg B, sp. 1544–47).

Der er ikke med den sociale styrelseslov sket nogen begrænsning i det sociale udvalgs ansvar for den enkelte afgørelse. Der er heller ikke – ud over kravet om en særskilt forvaltning – tilsigtet nogen begrænsning i den enkelte kommunes beføjelser efter lovgivningen om den kommunale styrelse til at tilrettelægge arbejdet.